

448.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SKARBU I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 lipca 1933 r.

o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnym i karnem.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 12, poz. 57) w brzmieniu ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 275) zarządza się co następuje:

I. Urzędowe przesyłki listowe.

§ 1. 1) Do opłaty przesyłek urzędowych, a to listów i kartek, używane będą znaczki pocztowe, wprowadzone rozporządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 370), a mianowicie:

- a) do opłaty zwykłych listów i kartek 1 znaczek fioletowy,
- b) do opłaty poleconych listów i kartek 1 znaczek ciemno-oranżowy,
- c) do opłaty zwykłych listów i kartek za zwrotnym poświadczeniem odbioru 2 znaczki fioletowe,
- d) do opłaty zwykłych listów za dowodem doręczenia (nadawanych na obszarze województwa pomorskiego, poznańskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego) 2 znaczki fioletowe,
- e) do opłaty poleconych listów i kartek za zwrotnym poświadczeniem odbioru 1 znaczek ciemno-oranżowy i 1 znaczek fioletowy.

2) Wartość znaczka fioletowego i ciemno-oranżowego ustali na każdy rok budżetowy rozporządzenie Ministrów: Poczty i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych.

§ 2. Do nadawania korespondencji, opłaconej zapomocą znaczków pocztowych, wymienionych w § 1, są uprawnione:

- a) władze i urzędy państwowe, samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poręczonym zakresie działania, sądy i prokuratury w sprawach administracji sądowej oraz przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”;
- b) osoby lub instytucje dla listów i kartek zwykłych, wysyłanych w wykonaniu ustawowego obowiązku lub na wezwanie władz i urzędów tak państwowych jak samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poręczonym zakresie działania; nie dotyczy to pism wysyłanych przez osoby lub instytucje w ich własnym interesie.

Korespondencję wysyłaną przez osoby lub instytucje, wymienione pod lit. b), doręcza się zapomocą książek odbiorczych. Opłatę pocztową za tę korespondencję uiszcza adresat, naklejając na książ-

ce odbiorczej, w pojedynczej wysokości, odpowiednie znaczki pocztowe, wymienione w § 1.

§ 3. Zarząd Poczty i Telegrafów przysyła według zapotrzebowania urzędowe znaczki pocztowe (§ 1) właściwym władzom naczelnym, które rozdzielają je pomiędzy podległe im władze, urzędy, pomiędzy władze i urzędy samorządu terytorjalnego i gospodarczego oraz pomiędzy sądy i komorników.

§ 4. Należności za znaczki urzędowe, zużyte do dnia 31 marca 1934 r., ustali osobne rozporządzenie Ministrów: Poczty i Telegrafów, Skarbu oraz Spraw Wewnętrznych.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1934 r. będą pokrywały władze naczelne należności za dostarczone im urzędowe znaczki pocztowe z przeznaczonych na ten cel kredytów.

§ 5. Władze i urzędy, wymienione w § 2, zaopatrzają wysyłaną korespondencję odciskiem pieczęci, adresem, numerem nadanego pisma oraz napisem „Zwykła” lub „Zwykła za zwrotnym poświadczeniem odbioru” lub też „Zwykła za dowodem doręczenia” albo „Polecona” lub „Polecona za zwrotnym poświadczeniem odbioru”.

Na przesyłkach listowych, wysyłanych przez osoby i instytucje, wymienione w § 2 lit. b), należy na stronie zewnętrznej podać nazwisko (firmę) nadawcy, jego adres, oraz umieścić napis: „Na wezwanie urzędowe” lub „W wykonaniu ustawowego obowiązku”.

§ 6. Jeżeli adresat, o którym mowa w ostatnim ustępie § 2, stwierdzi, że nadeszła przesyłka listowa powinna być przez nadawcę opłacona, prześle kopertę, a przy kartkach odpis strony adresowej kartki, z podaniem adresu nadawcy - urzędowi pocztowemu, który pobierze od nadawcy podwójną normalną opłatę taryfową.

§ 7. Władza lub urząd jako nadawca może przerzucić na adresata uiszczenie opłaty pocztowej, jeżeli wysyłane pismo dotyczy wyłącznie interesu adresata. W tym celu należy na przesyłce umieścić dodatkową wzmiankę: „Sprawa urzędowa — opłatę uiszcza adresat”. Opłata ta pobrana będzie od adresata w pojedynczej wysokości normalnej opłaty taryfowej dla danego rodzaju przesyłek. W razie niedoręczalności, przesyłkę zwraca się nadawcy bezpłatnie.

II. Przesyłki listowe w sądowym postępowaniu cywilnym i karnem.

§ 8. Zamiejscowe pisma sądów i prokuratur, wysyłane w postępowaniu karnem, i zamiejscowe pisma komorników w postępowaniu egzekucyjnym, wysyłane na polecenie sądów, podlegają opłatom, przypadającym za danego rodzaju przesyłkę — według przepisu § 1.

§ 9. Przesyłki listowe, wysyłane w sądowym postępowaniu cywilnym i karnem, z wyjątkiem wymienionych w § 8, opłacane będą według niżej podanej taryfy.

§ 10. 1) Miejskowe i zamiejscowe pisma sądowe, wysyłane w postępowaniu cywilnym, miejscowe pisma sądów i prokuratur, wysyłane w postępowaniu karnem, miejscowe pisma komorników, wysyłane w postępowaniu egzekucyjnym, bądź na polecenie sądów, bądź na żądanie stron, oraz zamiejscowe pisma komorników w postępowaniu egzekucyjnym, wysyłane na żądanie stron, podlegają następującym opłatom:

- a) list zwykły za zwrotnym poświadczaniem odbioru 35 gr
- b) list polecony za zwrotnym poświadczaniem odbioru 60 „

2) Miejskowe i zamiejscowe pisma sądowe, wysyłane w postępowaniu cywilnym w sprawach wszczętych przed dniem 1 stycznia 1933 r., oraz miejscowe pisma komorników, wysyłane w postępowaniu egzekucyjnym, w sprawach, w których egzekucja wszczęta została przed dniem 1 stycznia 1933 r., podlegają następującym opłatom:

- a) list zwykły 20 gr
- b) list zwykły za dowodem doręczenia nadany na obszarach sądów apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu i Katowicach 45 „
- c) list polecony za zwrotnym poświadczaniem odbioru 60 „

§ 11. Opłaty za pisma wymienione w § 8 i za pisma sądów i prokuratur, wymienione w § 10, są kredytowane i są uiszczane:

- a) za pisma sądów i prokuratur, wysyłane w postępowaniu karnem, oraz za pisma komorników, wymienione w § 8, — Ministerstwu Poczty i Telegrafów przez Ministerstwo Sprawiedliwości;
- b) za pisma sądowe, wysyłane w postępowaniu cywilnym — właściwym terytorjalnie Dyrekcjom Poczty i Telegrafów przez właściwe sądy okręgowe.

Pisma komorników, wymienione w § 10, podlegają opłacie przy nadaniu normalnymi znaczkami pocztowymi.

Opłaty ustalone w § 10 nie mogą być przerzucone na adresatów.

III. Postanowienia końcowe.

§ 12. Przesyłki omówione w rozdz. I dopuszczone są w obrocie wewnętrznym, w obrocie z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1 oraz z W. M. Gdańskiem.

Przesyłki listowe omówione w rozdz. II dopuszczone są tylko w obrocie wewnętrznym.

§ 13. Specjalne świadczenia poczty oraz przesyłki listowe, nie wymienione w rozporządzeniu

niniejszem, podlegają normalnym taryfowym opłatom pocztowym.

§ 14. Waga przesyłek listowych, unormowanych rozporządzeniem niniejszem, nie może przekraczać 500 g., a wymiary 45 cm. w każdym kierunku, rulony zaś 75 cm. na długość i 10 cm. średnicy. Wymiary kartek pocztowych nie mogą przekraczać 15×10.5 cm.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze w niczym nie narusza postanowień ordynacji pocztowej.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1933 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

- a) rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 maja 1931 r. o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 452);
- b) z taryfy pocztowej, ogłoszonej w części pierwszej załącznika do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 317) — przepisy, dotyczące listów urzędowych z opłatą przerzuconą na adresata, zawarte w rozdziale I, lit. A, we wszystkich 3-ch punktach, oznaczonych lit b), przepisy, dotyczące tychże listów, zawarte w rozdziale I, lit. B, w punkcie oznaczonym lit. b) oraz rozdział II.

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

449.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 stycznia 1933 r.

w sprawie złożenia przez Włochy dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o pomierzaniu statków żeglugi śródlądowej, podpisanej wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 27 listopada 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretariatu Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień art. 9 konwencji o pomierzaniu statków żeglugi śródlądowej, podpisanej wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 27 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 24, poz. 140) złożony został dnia 27 września 1932 r. w Sekretariacie Ligi Narodów w imieniu Rządu Włoskiego dokument ratyfikacyjny tej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*